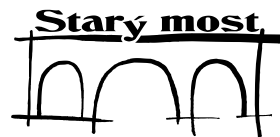

Šumavská strašidla

Petr Mazný, Zdeněk Hůrka, Petr Flachs

Ilustrace Jiřina Valečková

ŠUMAVSKÁ STRAŠIDLA

Autoři © Petr Mazný, Zdeněk Hůrka, Petr Flachs

Ilustrace © Jiřina Valečková

Vydavatel: Starý most s.r.o., Plzeň

Vydání třetí, 2022

Sazba: DTP studio Filip Cubr, Eva Haunerová, Starý most s.r.o.

Tisk: TISK CENTRUM s.r.o.

ISBN 978-80-7640-028-3

Obsah

Černí lovci nad Kvildou	7
Smutný Ital	10
Kašperskohorský kostlivec.....	13
O utopeném dřevorubci.....	17
Šedý strážce Zlaté stezky.....	20
O špatném počtáři.....	23
Mariáš s kostlivci.....	26
Rouhač a umrlčí prkno.....	29
Setkání s jezerní pannou	32
Jak se stal král pytláků hajným.....	35
Strašidlo na zádech	38
Přízrak starého pytláka.....	40
Jak permoníci vydělili rybáře.....	44
Skleněný muž.....	47
Strašidla očarovala kanál.....	50
Ohnivý pecen	53
Černé ruce.....	56

Kouzla čaroděje Berše	59
Žabí bratr	63
Mlčenlivý světloňoš	67
Čarování chromé Háty	70
O roztrhaném kabátu	73
Světýlka nad Křemelnou	76
Jak obchodníka potrestala mlha.....	79
Šumavský dráček	81
O vánoční šišce	83
Jak domkář Velek potkal Černého lovce	86
Krutá Lesní matka u Srní	90
Jak čert spadl do jezera.....	92
O boubínském poustevníkovi.....	96
O obří lávce.....	100
Jak Smrt odřela dívce obličej.....	102
Jak hledal muzikant štěstí u cirkusu.....	104

Černí lovci nad Kvildou

Když se práce daří, člověk často zapomene na hodiny. Dva dřevorubci se jednou zabrali do kácení stromů u Kvildy tak, že je překvapil v lese soumrak. Kvapně si sbalili sekery a pily a vydali se lesem domů. Byli velcí přátelé, jeden bez druhého by do lesa neudělal ani krok.

V polovině cesty je však dostihla obávaná „šumavská honba“. Nejprve slyšeli z dálky temné dunění, jako když se blíží bouře. Pak se kdesi vysoko nad nimi ozval dusot a těžké oddechování štvané zvěře, do stromů naráželi vyděšení ptáci. Za zvěří se hnali na koních černě odění lovci, za nimi smečka honících psů. Křik lovců, ržání koní a štěkot psů přibil oba dřevorubce k zemi. Zabořili tváře do jehličí a neodvážili se ani pohnout.

Nad nimi se strhla velká vichřice, která lámala větve a stromy ohýbala, jako by to byla stébla obilí. Občas zaslechli zasténání zvěře, doprovázené zuřivým psím štěkotem a řezavým smíchem lovců. Když vše utichlo a hrůzné divadlo zmizelo za kopcem, zvedli se oba

dřevorubci ze země. Rozklepala se jim však tak kolena, že si museli rychle sednout na nejbližší pařezy. Hrůza, která jim sevřela hrud', je opouštěla jen velmi pomalu.

Když se konečně dokázali zvednout a pokračovali v cestě domů, čekalo je další nepříjemné překvapení – na kraji lesa uviděli stát podivnou bytost. Vysoký muž, celý v černém, hlavu skrytou v kápi. Měl vysoké jezdecké boty a u pasu se mu houpal lovecký tesák. Mávl na oba dřevorubce, aby k němu přišli blíže. Vyděšení chlapíci se zastavili notný kus před ním a čekali, co se bude dít. Přízrak zvedl hlavu a dřevorubci hrůzou téměř zkameněli – muž neměl tvář, jen dva rudé body svítily zpod kápě místo očí. „Omlouvám se, že jsme vás při našem lovu postrašili. Přijměte od našeho pána malou omluvu,“ řekl černý muž a vytáhl zpod pláště váček s penězi. Hodil ho k nohám dřevorubců a odcházel pryč.

Po pár krocích se ale zastavil a otočil se zpátky: „Počkejte, napadlo mě, že vy jste dva a váček jen jeden. Jak znám lidi, určitě byste se začali hádat, přít a nakonec by lakota a hamiznost jednoho z vás zahubila. Dám vám ještě,“ řekl černý lovec a opět sáhl pod plášť. Vytáhl nataženou kuši a střelil šíp jednomu dřevorubci do prsou. „Ušetřil jsem vás hádek a pří,“ rozchechtal se d'ábelským smíchem přízrak a zmizel.

Dlouho stál dřevorubec s váčkem v ruce nad tělem zabitého druha. Do vesnice se vrátil až ráno. Vlasy měl šedivé, oči vyhaslé. Pozbyl rozumu a krátce nato se ztratil někde v hlubokém lese. Nikdo ho už potom neviděl.